

FV regio DILBEEK vzw

NIEUWSBRIEF

Jaargang 21

nummer 9

september 2026

Familiekunde Vlaanderen regio Dilbeek vzw is een regionale afdeling van Familiekunde Vlaanderen vzw. Ons werkgebied omvat volgende fusiegemeenten: Affligem, Asse, Beersel, Bever, Dilbeek, Drogenbos, Gooik, Galmaarden, Grimbergen, Halle, Herne, Kapelle-op-den-Bos, Lennik, Liedekerke, Linkebeek, Londerzeel, Machelen, Meise, Merchtem, Pepingen, Opwijk, Roosdaal, Sint-Genesius-Rode, Sint-Pieters-Leeuw, Ternat, Vilvoorde, Wemmel en de 19 gemeenten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Advies, opleiding, overleg, uitwisseling van ervaring, ontmoeting en samenwerking op het vlak van familiekunde en verwante wetenschappen staan daarbij centraal.

Enkele medewerkers aan de slag met het verwerken van bidprentjes

Werkten mee aan dit nummer:

Marleen Van Nijverseel, Jan Erkelbout

Iedere auteur is verantwoordelijk voor zijn of haar bijdrage.

Inhoudsopgave

Voorwoord	2
Documentatiecentrum	2
Activiteiten	3
Een pijnlijk geval in Kobbegem	5
Central Register of Belgian Refugees (WO I)	7
Marivoet Adrienne	9
Dames de la Persévérance	10
Verhaal achter straatnamen	13
Weigering huwelijk	14
Zoektocht naar familielid	15
Bewaar onze grafstenen (vervolg)	19
Schenkeningen	20
Vraag en antwoord	20

VOORWOORD

“’t Is weer voorbij die mooie zomer ...”, Gerard Cox zong het al in 1973. Maar onze medewerkers hebben tijdens deze mooie en warme zomer niet stil gezeten. Er werd ijverig gewerkt aan de verwerking van de verworven collectie bidprentjes. Gezien de omvang van de collectie, 250.000 stuks, zal dit nog enige tijd in beslag nemen vooraleer ze opgeladen kunnen worden in OCTOPUS en dus raadpleegbaar zijn. Intussen staan de beelden van alle gescande rouwbrieven uit onze collectie op OCTOPUS en zijn daar dus consulteerbaar. Maar ook aan deze collectie is nog werk te verrichten omdat er wekelijks schenkingen binnenkomen. Het valt dus nooit stil.

We hervatten ook onze maandelijkse ledenvergaderingen met enkele zeer interessante onderwerpen. Alle details kan je terugvinden in de rubriek “Activiteiten”.

DOCUMENTATIECENTRUM

Bezoek ons documentatiecentrum

De leeszaal is voor iedereen toegankelijk
U kan er terecht voor opzoeken in onze talrijke genealogische bronnen, boeken, tijdschriften en andere bronnen. Op onze computers kunt U er digitale versies van bewerkingen, heemkundige tijdschriften, kwartierstaten, familiegeschiedenissen, onze verzameling rouwbrieven en bidprentjes, enz. ... raadplegen
Heeft u een vraag of probleem bij het opmaken van uw familiegeschiedenis?
Ons team vrijwillige medewerkers loodst u graag doorheen uw zoektocht.

Ons documentatiecentrum bevindt zich in bibliotheek ‘De Wolfspuit’
D’ Arconatiestraat 1 te 1700 Dilbeek (naast CC Westrand)
De leeszaal van ons documentatiecentrum is volledig opengesteld op
elke **4e zaterdag** van de maand van **10.00 tot 13.00 uur**
elke maandag van **14.00 tot 16.00 uur** echter alleen op voorafgaandelijke afspraak bij
Myriam Smet
via e-mail myriam.smet3@telenet.be

Openingstijden in september 2026

maandag 7 september van 14.00 tot 16.00 uur (op afspraak)
maandag 14 september van 14.00 tot 16.00 uur (op afspraak)
maandag 21 september van 14.00 tot 16.00 uur (op afspraak)
zaterdag 26 september van 10.00 tot 13.00 uur
maandag 28 september van 14.00 tot 16.00 uur (op afspraak)

Toegang gratis voor FV-leden op vertoon van hun lidkaart – Niet-leden betalen een bijdrage van 2,00 euro

OPGEPAST! Ingevolge gewijzigde openingsuren van de bibliotheek is ons documentatiecentrum niet meer open op donderdagavond.

ACTIVITEITEN

Omwille van organisatorische redenen vragen wij u zich steeds verplicht en tijdig vooraf in te schrijven en uw aanwezigheid te bevestigen.

Inschrijven via info@fv-dilbeek.familiekunde-vlaanderen.be.

Woensdag 9 september 2026 om 20.00 uur lezing door **Marcel Hollants** over “De tafels van de burgerlijke stand en de parochieregisters.”

Hoe vindt u snel een geboorte- of doopakte, een huwelijksakte of een overlijdens- of begraafakte van uw voorouders?

Achter de ogenschijnlijk eenvoudige naamtafels van de burgerlijke stand en de oude parochieregisters schuilt een verrassend verhaal.

In deze voordracht ontdekt u hoe deze tafels tot stand kwamen, waarom ze in de 19de eeuw zelfs het onderwerp waren van een wetsontwerp, en welke mogelijkheden - én valkuilen - ze vandaag bieden voor genealogisch onderzoek.

Deze lezing wordt verzorgd door Marcel Hollants, zelf medewerker bij Familiekunde Vlaanderen regio Dilbeek vzw, die al meer dan dertig jaar onderzoek verricht in binnen- en buitenlandse archieven.

Locatie: **Auditorium van kasteel La Motte, Lumbeekstraat 20 te Sint-Ulriks-Kapelle**

Toegang is gratis voor FV-leden op vertoon van hun lidkaart – Niet leden betalen een bijdrage van 5,00 euro.

Vooraf inschrijven is verplicht via info@fv-dilbeek.familiekunde-vlaanderen.be

Woensdag 14 oktober 2026 om 20.00 uur voordracht door **Brecht Liefsoens** over “**Whodunit**”. Over biologisch vaderschap bij negentiende-eeuwse voorhuwelijkse kinderen.

Wist je dat tot één op vier Vlaamse moeders in de negentiende eeuw een kind kreeg vóór haar huwelijk? In de kantlijn van de geboorteakte stond dan vaak “gewettigd en erkend” met de naam van een man erbij. In stamboomonderzoek zijn die situaties vaak een uitdaging: wat betekent zo’n erkenning of wettiging precies? En was die man ook de biologische vader?

Vanuit die vragen startte begin 2026 het burgerwetenschapsproject De Patrijzen. Via een combinatie van genealogie, geschiedenis en genetica schetsen we de verhalen achter die ‘patrijskinderen’. Die zijn namelijk veel diverser dan de juridische situatie doet vermoeden. In deze lezing gaat Brecht Liefsoens (KU Leuven) dieper in op het fenomeen van erkenning en wettiging in de negentiende eeuw, en de mogelijkheden van DNA-onderzoek om duidelijk-

heid te brengen over vaderschap. Tegelijk toont hij hoe deze casussen aansluiten bij bredere vragen over wat verwantschap eigenlijk betekent.

Locatie: **Auditorium van kasteel La Motte, Lumbeekstraat 20 te Sint-Ulriks-Kapelle**

Toegang is gratis voor FV-leden op vertoon van hun lidkaart – Niet leden betalen een bijdrage van 5,00 euro.

Vooraf inschrijven is verplicht via info@fv-dilbeek.familiekunde-vlaanderen.be

Donderdag 26 november 2026 om 19.30 uur lezing gebracht door **Prof. Maarten Van Ginderachter**, hoogleraar geschiedenis aan de Universiteit Antwerpen, over zijn boek **"Arm Vlaanderen, honger, ziekte en globalisering in het midden van de 19de eeuw"**.

Vlaanderen anno 1850 roept het beeld op van boerenfamilies die met de moed der wanhoop een schrale oogst uit hun grond persen. Maar Maarten Van Ginderachter trekt die lokale geschiedenis uit de Vlaamse zandgrond. Zet je schrap voor een wereldreis langs het barkoude Milwaukee, het broeierige Calcutta, de kurkdroge kust van Peru en de door zandstormen geteisterde Sahel. Een tocht die voert langs het eerste Vlaamse SF-verhaal, de gruwelijke industrieziekte kaakrot, de mislukte Belgische kolonie in Guatemala, het ambacht van beerproeven en de uitvinding van de frieten. Kortom, zet je schrap voor de eerste échte wereldgeschiedenis van Arm Vlaanderen.

Een samenwerking tussen Familiekunde Vlaanderen regio Dilbeek vzw, Team Kennis gemeente Dilbeek, Heemkring BKW, Heemkring Bodeghave, Dorpsraad Groot-Bijgaarden en Davidsfonds Groot-Dilbeek.

Locatie: **Auditorium van Kunstacademie Dil'Arte, Kamerijklaan te Dilbeek**

Toegang: 10,00 euro

Inschrijven en tickets enkel via de website van Westrand vanaf 13 juni 2026

Prof. dr. Maarten Van Ginderachter heeft een dubbele master in Germaanse talen en geschiedenis. Hij behaalde een doctoraat in geschiedenis van de Universiteit Gent. Momenteel is hij gewoon hoogleraar aan het Departement Geschiedenis van de Universiteit Antwerpen. Hij heeft al een aantal publicaties op zijn naam en schrijft onder meer voor het Belgisch Tijdschrift voor Nieuwste Geschiedenis.

Woensdag 9 december 2026 om 20.00 uur lezing door **Koen Vermeulen, archivaris Stadsarchief Mechelen**, over **"Transcribus"**.

Transkribus, vrijwilligers en het Stadsarchief Mechelen

Oude archiefdocumenten zoals schepenregisters zitten boordevol waardevolle informatie, maar hun vaak moeilijk leesbaar handschrift vormt een stevige drempel voor historici, genealogen en andere onderzoekers. Het Stadsarchief Mechelen, historica Nena Vandeweerdts en de archiefvrijwilligers sloegen

daarom de handen in elkaar voor een innovatief project: het toegankelijk maken van bijna een eeuw aan laatmiddeleeuwse Mechelse schepenregisters door middel van artificiële intelligentie.

Deze bronnen werden vaak vermeden wegens té omvangrijk en té ontoegankelijk. Dankzij artificiële intelligentie – meer bepaald het platform Transkribus – kan daar nu verandering in komen. Samen met een ijzersterk team van vrijwilligers bouwden archivaris Koen Vermeulen en Nena Vandeweerd een reeks van AI-modellen die teksten uit het Ancien Régime automatische transcriberen.

Al sinds 2024 publiceert het Stadsarchief Mechelen AI-transcripties van handgeschreven archiefdocumenten uit het ancien régime via haar archiefbeheersysteem. Op deze manier worden tal van documenten doorzoekbaar, toegankelijk én leesbaar voor een breed publiek. De inzet van archiefvrijwilligers tilt zowel de kwantiteit als de kwaliteit van het resultaat naar een hoger niveau.

Vandaag staan al meer dan 50 registers volledig doorzoekbaar online (ontdek [hier](#)). Daarnaast kunnen we de eigen AI-modellen ook toepassen op tal van andere handgeschreven bronnen uit diezelfde periode.

Hoe bouw je zo'n systeem op? En vooral: hoe betrouwbaar zijn die automatische transcripties? Tijdens deze lezing neemt Koen Vermeulen je mee achter de schermen van het Stadsarchief Mechelen. Hij licht toe hoe men daar met Transkribus aan de slag ging, welke keuzes werden gemaakt, wat de ervaringen zijn in de praktijk en waar men vandaag staat.

Een boeiende uiteenzetting over digitalisering, innovatie en erfgoed voor iedereen die geïnteresseerd is in de digitale evolutie van genealogie en historisch onderzoek.

Locatie: **Auditorium van kasteel La Motte, Lumbeekstraat 20 te Sint-Ulriks-Kapelle**

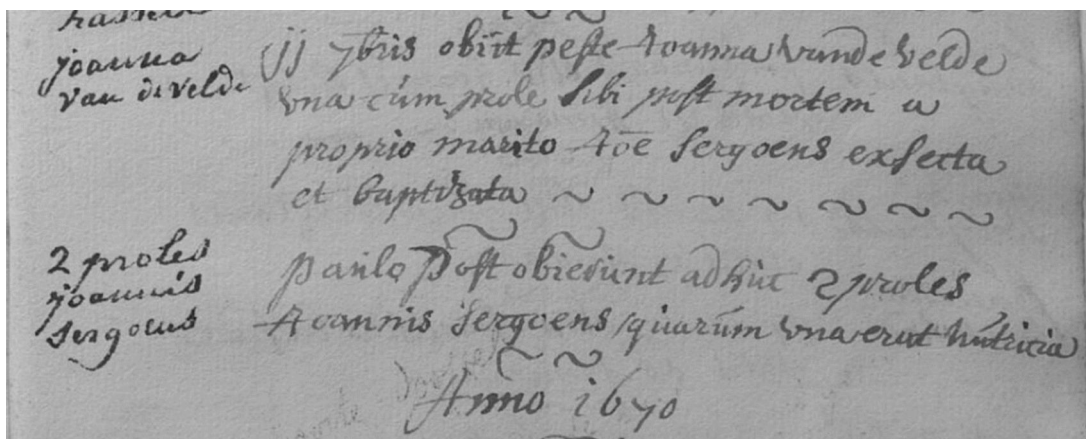
Toegang is gratis voor FV-leden op vertoon van hun lidkaart – Niet leden betalen een bijdrage van 5,00 euro.

Vooraf inschrijven is verplicht via info@fv-dilbeek.familiekunde-vlaanderen.be

EEN PIJNLIJK GEVAL IN KOBEGEM

Een pijnlijk geval van radeloosheid in Kobbegem door de pest.

Op 11 september (1669) (te Kobbegem) overleed aan de pest Joanna Van de Velde, samen met haar kind dat na haar dood door haar eigen echtgenoot Joannes Sergoens uit (haar buik) werd gesneden en gedoopt.

(https://agatha.arch.be/nl/data/images/518/518_0236_000_00005_000/0_0309)

*11 7bris obiit peste Joanna vande velde una cum prole sibi post mortem a proprio marito Joe
Sergoens exsecta et baptizata.
Paulo post obierunt adhuc 2 proles Joannis Sergoens quarum una erat nutricia.*

Kort daarna overleden nog 2 kinderen van Joannes Sergoens, waarvan er één nog zuigeling was.

Enige bedenkingen bij dit voorval

De akte weerspiegelt een rauwe realiteit getekend door hygiënegebrek, medische ondeskundigheid en onmacht. Ook de psychologische druk van religieuze plichtsgetrouwheid wordt pijnlijk duidelijk.

Men wist destijds niet dat de "zwarte dood" werd veroorzaakt door een bacterie die door vlooiën en ratten werd verspreid. Wel was men zich er terdege van bewust dat de ziekte een hoge besmettingsgraad kende.

Door de angst voor besmetting raakten gezinnen geïsoleerd.

Dat vader Joannes met de moed der wanhoop zelf de traumatische handeling van de postmortale keizersnede verrichtte om de ziel van zijn onvoldragen kind te redden, getuigt van zijn vaderlijke verantwoordelijkheid en een diep, bijna instinctief religieus plichtsbesef.

Volgens de katholieke leer werden zielen van ongedoopte kinderen immers niet gered. Ze gingen naar het limbus puerorum (het voorgeborchte), waar ze het goddelijk aanschijn nooit zouden zien.

Het is vrijwel zeker dat de pest, door haar extreme besmettelijkheid, niet veel later ook de dood van de twee andere kinderen heeft veroorzaakt.

Maar de vermelde zuigeling kan evengoed omgekomen zijn door uithongering. Zonder moeder Joanna was de overlevingskans van een zuigeling in deze periode hoegenaamd nul. Koemelk was onveilig, en een min (zoogmoeder) vinden voor een kind uit een pestgezin was onmogelijk.

De Kerk was toen de enige instantie die de burgerlijke stand bijhield. De priester noteerde hier niet alleen de feiten van overlijden en doop, maar door de narratieve (helaas lugubere) details van het godvruchtig geïnspireerde ingrijpen werd het meteen, volgens de toenmalige normen, een prijzenswaardige morele en spirituele getuigenis.

Het drama binnen het gezin Sergoens – waarbij de moeder en minstens drie kinderen snel na elkaar stierven – was in tijden van gebrekkige geneeskunde helaas geen uitzondering.

Epidemieën veegden soms in één klap hele generaties binnen een familie weg.

Het overlijden van Joannes Sergoens vond ik echter niet terug in Kobbegem. Zocht de dapperere man, die ook al eerder elders een vrouw verloor, opnieuw ergens anders een nieuwe toekomst?

Werd hij dan niet getroffen door de pest, terwijl hij nota bene een pestpatiënte met de blote handen opensneed?

Dit pestgeval dateert van na 1665-1667, de allerlaatste grote pestepidemie in Vlaanderen.

Betere quarantainemaatregelen en het verdwijnen van de zwarte rat zorgden ervoor dat de pest daarna definitief uit onze regio werd verbannen. Misschien was dit nog een nawee, of misschien was het wel een andere dodelijke ziekte die in huis zat?

Ook vermeldingen van lepra in Bollebeek

In een andere periode werden in het kleine Bollebeek, nabij Kobbegem, in een verzorgings-

huis zelfs leprozen uit de wijde omgeving opgevangen. Ook dat vinden we terug in overlijdensaktes.

Het waren allicht religieuzen die de verzorging op zich namen. Melaatsenzorg was geworteld in christelijke barmhartigheid. Lepra was een straf, maar ook een gezegende ziekte: de patiënt leed zijn vagevuur al op aarde. Hierdoor zag men in de melaatse het evenbeeld van de lijdende Christus.

Of hoe genealogisch onderzoek ons tot boeiende reflectie kan uitnodigen over de dynamische wisselwerking tussen mens, wetenschap en religie door de eeuwen heen...

Marleen Van Nijverseel

CENTRAL REGISTER OF BELGIAN REFUGEES (WO I)

Central Register of Belgian Refugees (WO I)

Periode

Tijdens de Eerste Wereldoorlog had het Koninkrijk België zich neutraal verklaard, maar deze neutraliteit werd geschonden als gevolg van de invasie van het Duitse Keizerrijk op 4 augustus 1914 in de provincie Luik. Wegens de snelle bezetting van Luxemburg door het leger van het Duitse Keizerrijk had men zich in België reeds gemobiliseerd, om aan deze invasie weerstand te kunnen bieden. Met de invasie op 4 augustus kwam er een einde aan de neutraliteit van het Koninkrijk België.

Na de inname van verschillende steden zoals Brussel, Mechelen en Lier, vluchtten vele duizenden Belgen naar Antwerpen. Om hen te kunnen helpen, werd het Officieel Comité voor Hulp aan de Vluchtelingen opgericht, dat voor voedsel en onderdak zorgde. Toen Antwerpen de stroom vluchtelingen eind augustus niet meer aankon, kreeg het Comité als hoofdtaak de evacuatie van de vluchtelingen. Het Comité overtuigde de Britse regering om een bootverbinding tussen Antwerpen en Tilbury in te leggen en 20.000 vluchtelingen te accepteren. Uiteindelijk kwamen duizenden vluchtelingen in Groot-Brittannië aan, niet alleen in Tilbury, maar ook met name in Folkestone.

Aldaar werden ze opgevangen door het in spoed opgerichte War Refugees Committee. Later werden ze met treinen naar Londen gebracht, waar op initiatief van de Britse overheid vluchtelingenkampen ingericht werden. Nadat de Britse regering op 9 september 1914 de gastvrijheid vanwege de Britse natie aanbood, ontstond er een groot solidariteitsgevoel bij de bevolking. In deze noodsituatie werden zowel van officiële zijde als plaatselijk, verspreid over het ganse land, een groot aantal comités opgericht, die zich inspanden om de vluchtelingen zo vlug mogelijk te helpen.

Om al deze Belgische vluchtelingen in Groot-Brittannië, die zich over het hele land verspreiden, te registreren, kreeg de Registrar General in oktober 1914 de opdracht om een Register of Belgian Refugees aan te leggen. Aanvankelijk werd vooral gebruik gemaakt van de inlichtingen van het War Refugees Committee, de politie van Folkestone en de verschillende opvangcentra. Later werd de registratie uitgebreid en geprofessionaliseerd. Vanaf 28 november 1914

verplichtte de Aliens Restrictions Order de vele Belgische vluchtelingen in Groot-Brittannië, vanaf 16 jaar, zich te laten registreren.

Bewaarplaats

Het Central Register of Belgian Refugees wordt bewaard in het Algemeen Rijksarchief en is te vinden in de gelijknamige inventaris.

Raadplegen

Alle stukken uit de inventaris van het Central Register of Belgian Refugees zijn wegens hun ouderdom reeds openbaar.

Gegevens

Het Central Register of Belgian Refugees bestaat uit twee delen. Enerzijds de registratieformulieren, die op een later moment in zowel het Nederlands, Frans als Engels werden opgesteld, en die naar de verschillende vluchtelingenopvangen werden gestuurd, om ze daar te laten invullen en weer terug te laten zenden. Anderzijds de individuele dossiers, die werden opgemaakt op basis van de terug ontvangen en ingevulde registratieformulieren. Uiteenlopende oorzaken resulteerden in het ontstaan van twee reeksen individuele persoonsdossiers.

De registratieformulieren bevatten doorgaans naam, adres, leeftijd, geboorteplaats en -datum, geslacht, familie, beroep en taal van de vluchteling. Daarnaast is er ook informatie in te vinden over de datum van aankomst, naam van de werkgever in België, tewerkstelling in Groot-Brittannië, en eventuele dienst in het Belgisch leger.

De individuele dossiers variëren in omvang, van enkele tot wel meer dan 30 stukken, wat vooral het gevolg van de talrijke adreswijzigingen van de vluchtelingen is. In de dossiers vind je regelmatig uiteenlopende stukken, zoals persoonlijke brieven, berichten van lokale comités, politieverslagen, registratiecertificaten en overlijdensberichten.

Let op

- De registratieformulieren kunnen in het Nederlands, Frans of Engels zijn opgesteld. Basiskennis van het Frans of Engels is noodzakelijk om de informatie uit deze formulieren te kunnen interpreteren.
- Door de beperkte taalkennis van zowel de vluchtelingen als het personeel dat verantwoordelijk was voor de registratie, komt het geregeld voor dat gegevens in de registratieformulieren en individuele dossiers, met name de familienamen, niet of niet geheel juist zijn.
- Hoewel het Central Register of Belgian Refugees vooral de burgerbevolking betreft, zijn er hier en daar ook enkele Belgische militairen in opgenomen. Daarnaast werd ook een afzonderlijk register voor Belgische militairen, het Belgian Military Register, bijgehouden. Dit register werd opgesteld door The Wounded Allies Relief Committee in samenwerking met de Registrar General.
- Mogelijk zijn niet alle vluchtelingen in het Central Register of Belgian Refugees opgenomen. Vluchtelingen die voor de verplichte registratie vanaf 28 november 1914 aankwamen en die voor die datum ook weer uit Groot-Brittannië vertrokken en zich niet lieten registreren, zijn mogelijk niet in het register opgenomen.

Tips

- Zowel de registratieformulieren als de individuele dossiers zijn alfabetisch geordend. Je kan dus het beste steeds die inventarisnummers raadplegen, waarin je de achternaam van de betreffende persoon of het gezinshoofd zou kunnen vinden.
- Omdat er vaak meerdere registratieformulieren en individuele dossiers van een bepaalde persoon of bepaald gezin zijn, is het verstandig om de inventarisnummers van de verschillende reeksen registratieformulieren en individuele dossiers te raadplegen, waarin je een bepaalde persoon of bepaald gezin zou kunnen vinden.

Bron: Familiegeschiedenis.be, Bronnen, Central Register of Belgium Refugees (WO I)

MARIVOET ADRIENNE

Heemkundige Kring van Gooik zet kunstenares Adrienne Marivoet in de kijker.

Met een tentoonstelling en een vernieuwde wandelroute willen de organisatoren de kunstenares opnieuw onder de aandacht brengen.

Adrienne Marivoet werd in 1898 geboren in Brussel en groeide op in een artistieke familie. Later bouwde ze een succesvolle carrière uit als kunstenares. Ze stond vooral bekend om haar religieus geïnspireerde werken en sloot zich aan bij het animisme, een kunststroming die tijdens het interbellum opgang maakte en bewust koos voor een meer gevoelige, intieme en realistische stijl als reactie op het expressionisme.

In 1967 vestigde Marivoet zich in Gooik, waar ze haar laatste tien levensjaren doorbracht in De Drie Egypten. In die periode legde ze ook heel wat landschappen uit het Pajottenland vast in schilderijen en aquarellen. “In haar werken zie je duidelijk haar parcours door het Pajottenland terug”, klonk het. Naast de tentoonstelling stelde de Heemkundige Kring ook een vernieuwde versie voor van de wandelroute die haar naam draagt.

Marivoet Adrienne (1898-1978)
(Foto: Culturama vzw)

In onze nieuwsbrief van februari 2021 (Nieuwsbrief, jg. 16, nr. 2, februari 2021) brachten we een uitgebreid artikel over het leven van **Adrienne Marivoet** en haar kwartierstaat. Je kan deze nieuwsbrief nog altijd inkijken en downloaden op onze website via <https://fv-dilbeek.familiekunde-vlaanderen.be/nieuwsbrief.html>

Gilbert Buyst

DAMES DE LA PERSEVERANCE

“Les Dames de la Persévérance” (Dames van Volharding) te Dilbeek

De heer Georges Bogaert bezorgde onze vereniging een klein dossier over een vergeten religieus initiatief dat circa 50 jaar actief was in Dilbeek, gekend als de ‘Dames de la Persévérance’. Het dossiertje zat wat verloren tussen ander archief betreffende Sint-Agatha-Berchem. Vermoedelijk omdat enkele zusters in Berchem begraven werden.

Deze Dames de Persévérance werkten in een groot gebouw, het stond afgezonderd op de Eikelenbergstraat. Rond 1980 is dit verbouwd en uitgebreid tot kantoorgebouwen.

Het blijkt niet om een afzonderlijke congregatie te gaan. Tot welke orde of congregatie deze zusters dan wel hoorden, konden we niet achterhalen.

Een brief van het Bisschoppelijk Archief van 2001 meldt dat ook in dit archief nauwelijks wat te vinden is. Ook op het algemene internet vangen we bot, net als in de catalogus van de Koninklijke Bibliotheek.

Er bestaat echter nog steeds een "Société des Dames de la Persévérance vzw", opgericht op 25 januari 1923. Deze staat geregistreerd bij de Kruispuntbank van Ondernemingen, gevestigd op Van Schoonbekestraat 32 te 2028 Antwerpen. Deze vzw is momenteel blijkbaar inactief! Wat vinden we verder in dit dossiertje?

Een kopie van het boekje “l’Oeuvre de la Providence pour ouvrières par les Dames de la Persévérance” van 1909. (niét te vinden in de Koninklijke Bibliotheek!).

Het doel van de organisatie was het verzorgen van kortverblijf met gezonde lucht en gezonde voeding voor arbeidsters en andere jonge meisjes die in Brussel in abominabele omstandigheden moesten overleven.

Op de aanwezige foto's zien we inderdaad slechts jonge vrouwen. Zonder begeleiding van zusters, die er toch moeten geweest zijn.

Het gebouw is vandaag nog enigszins herkenbaar. Met de aanleg van de Ring is het volledig afgesneden van de rest van Dilbeek.

We vinden sporen van volgende zusters. We vermoeden dat veel van hen in Brussel verbleven en niet in Dilbeek. Zo bezaten ze ook een huis op de Amédée Lynenstraat 8 te Sint-Joost-ten-Node.

Familienaam	Voornaam	Kloosternaam	Geb.datum	Geb.Plaats	Overl. Of begraven	Overl.Plaats
Adam	Justina		06/06/1886	Orp-le-Grand		
Adams	Catherine Josephine		1880		17/05/1944	Brussel
Arthur	Marie Therese				1/02/1942	Brussel
Baguette	Marie Catherine	Marie Raphael de St Joseph	27/10/1869	Petit Rechain	30/01/1949	Dilbeek
Bird	Marie				22/03/1937	Anderlecht
Bragard	Mathilda Marie		22/11/1872	Dison		
De Rijke	Marie Therese				11/09/1941	Brussel
Denijs	Leonie				14/02/1938	Anderlecht
Dequeker	Virginie Juliana		07/07/1881	Oostduinkerke		
Deraedt	Alida				18/12/1944	Anderlecht
Galerie	Marguerite				20/04/1941	Anderlecht
Giequel	Juliette				7/09/1937	Anderlecht
Hoefnagels	Clothilde Francoise		1871		5/09/1944	Anderlecht
Lachamay	Jeanne		1851		12/04/1945	Brussel
Lely	Albertine	Marie Alphonsine			25/02/1857	Dilbeek?
Muser	Catherine				13/05/1949	Brussel
Regg	Louise				31/07/1934	Anderlecht
Saillez	Jeanne Marie		14/03/1888	Luik		
Tranchand	Marie				13/02/1935	Anderlecht
Tricot	Germaine Marie		1870		18/07/1944	Anderlecht
Van den Broeck	Elodie				30/09/1939	Anderlecht
Van der Mot	Therese				2/02/1949	Dilbeek?
Van der Vrande	Elisabeth				1/02/1934	Anderlecht
Van Grinsven	Gerarda Maria	Marie Gerard des Sacrés Coeurs	03/11/1870	Boxtel (NI)	13/11/1922	Dilbeek
Van Grinsven	Wilhelmina				18/08/1954	Dilbeek?
Watt	Isabelle				1/08/1936	Brussel
Wirth	Mathilde		1867		2/07/1944	Brussel
Wittesaele	Melanie				22/08/1939	Brussel
?	?	Marie Leonie de Ste Anne	1858		1944	

Een ander document verwijst naar het register van bevolking van 1910 tot 1920. Hier merken we dat op de Eikelenbergstraat nr 12 slechts één zuster constant verbleef, Gerarda Van Grinsven. Ze overlijdt ook in Dilbeek in 1922. Personeelsleden als dienstmeiden of hovenier bleven slechts enkele weken of maanden in de zomer.

Was het dan voornamelijk in de zomer dat de meisjes werden onthaald?

Allée des noisetiers
Etablissement des Dames de la Persévérance Oeuvre de "la Providence pour Ouvrières et Employées," Dilbeek-Bruxelles.

Een oude en moeilijk leesbare grafsteen bevindt zich op het oude kerkhof van Sint-Agatha-Berchem.

Op de begraafplaats van Groot-Bijgaarden merken we een kruis 'Les Filles de Notre Dame de la Persévérance'. Merk dat het hier om 'Notre Dame' gaat en niet over 'les Dames'.

Verder onderzoek zou moeten uitmaken of het om dezelfde organisatie gaat.

We mogen zeker niet verwarren met de Zusters Dominicanessen op de Thaborberg (1922-1951). Dat klooster bevond zich inderdaad niet ver verwijderd van de Eikelenberg, maar betrof dus een heel ander project.

En tenslotte: voor één keer moeten we melden dat onze collectie doodsprentjes géén prentje bevat van een 'Dame de la Persévérance'. Nog niet...?

Bronnen:

Dossierijtje ons overhandigd door Georges Bogaert van heemkring Sint-Achtenberg te Sint-Agatha-Berchem. Waarvoor dank.

Google streetview

'Dilbeek in oude prentkaarten' (Toenboekje)

Jan Erkelbout

VERHAAL ACHTER STRAATNAMEN

Ontdek het verhaal achter de Leeuwse straatnamen dankzij nieuwe QR-codes

Wie door Sint-Pieters-Leeuw wandelt, fietst of rijdt, passeert dagelijks straatnamen zonder stil te staan bij het verhaal erachter. Toch schuilen achter heel wat straatnamen bijzondere verhalen van inwoners die een belangrijke rol speelden in de geschiedenis van de gemeente.

Daarom duiken er meer dan 100 naamplaatjes met QR-codes op in het straatbeeld van de gemeente. Wie zo'n code scant ontdekt meteen het verhaal achter de straatnaam en maakt kennis met de mensen die mee vormgaven aan de geschiedenis van Sint-Pieters-Leeuw.

Op elk bordje staat ook een trefwoord zodat je de persoon ook al wat kunt plaatsen zonder de QR-code te scannen.

Benieuwd naar alle personen en verhalen? Surf naar brulspl.be/straatnamen

Bron: Sint-Pieters-Leeuw, Nieuwssite, 18 juni 2026

WEIGERING HUWELIJK

Ouders weigeren in te stemmen met huwelijk van hun zoon

Oostende, 4 oktober 1890. Franciscus Devos treedt in het huwelijk met Camilla De Vriendt. Gelukkig zijn beide partijen meerderjarig en is de goedkeuring van de ouders niet meer noodzakelijk.

Want de ouders van Franciscus zijn helemaal niét akkoord.

Op 28 augustus 1890 maakt notaris Vander Heyde uit Oostende een akte van 'eerbiedig schrijven' op.

Hij noteert hierin dat de huwelijkskandidaten hem vroegen om aan te kloppen bij de ouders van de bruidegom en het 'eerbiedig schrijven' te overhandigen. Daarin vragen de verloofden alsnog toestemming om te mogen huwen.

Op 3 september klopt notaris Vander Heyde aan in de Capucijnenstraat nr 70 te Oostende waar hij de ouders thuis vindt. Het moet een bitsig gesprek geweest zijn. De notaris schrijft dat de betrokkenen geenszins willen toestemmen met het huwelijk. Ze weigeren ook een verklaring in die zin te ondertekenen. Niettemin wordt er toch gehuwd en volgt er een kroost. Het betreft de overgrootouders van Godelieve Claeys (+2009) echtgenote van Michel D'hondt, die jarenlang in Dilbeek zullen wonen.

En hant beide ter huse gevonden hebbende, en sprekende
aan hant beide personen reder, wy hebben hant betekende
de 'eerbiedig akte' hierboven bevestigd by dewelke hantmen
heer Franciscus - Constant - Henricus Devos voornoemd elc =
buidiglyk raad vraagt over het huwelyk welke hy voornemens
is aan te gaan met Camilla - Emilia De Vriendt by =
Zondere sonder beroep wonende te Oostende
En op de afvraag door ons notaris gedaen van te
willen antwoorden op de raadvraaging van hantmen heer
hebben zy geantwoordet te weten: _____
O' heer Constantinus - Henricus Devos dat hy geens-
zins wilt toestemmen aan het ontworpen huwelyk van
zynen soen . _____
En de Jufvrouw Alexandrina Heine dat zy ook niet
wilt toestemmen aan elce ontworpen huwelyk van ha-
ren soen . _____
En na gedaene seding de echtgenooten Devos Heine,
elc afsonderlyk. door ons notaris tot tekenen derer, onder-
vraagd, hebben geweigert van te tekenen . _____

De reden van hun weigering wordt niet vermeld in het 'eerbiedig schrijven'. Vader Devos had zich opgewerkt tot hotelier in Oostende. Was de bruid te min? Haar mama baatte een 'koffie-

huis' uit. Haar papa was reeds lang overleden. Zoals dikwijls bij zulke opzoekingen, leidt een vondst naar nieuwe vragen.

Jan Erkelbout

ZOEKTOCHT NAAR FAMILIELID

Zoektocht naar familielid in het kader van een mogelijke successie

Mevrouw Lucienne Petrus verblijft in een woonzorgcentrum te Dilbeek. In samenspraak met de directie stellen we dit zoekertje op naar een familielid met het oog op een mogelijke successie.

Mevrouw Petrus was nooit gehuwd en heeft dan ook geen kinderen. Haar enige broer Paul overleed in 1991. Mevrouw Petrus is op zoek naar diens dochter Ingrid Petrus.

Ingrid Petrus is werkzaam te Amsterdam bij de Nederlandse Spoorwegen.

Wie contact met haar kan leggen, vraagt haar om te mailen naar jan.erkelbout@telenet.be

Hij zal haar in contact brengen met de directie van het betrokken woonzorgcentrum.

Ter gelegenheid van ons gesprek over de zoektocht naar dit familielid, vertelde Lucienne Petrus over haar leven.

Interview Lucienne Petrus op maandag 13 juli 2026

We ontmoeten Lucienne Petrus voor het eerst bij het verlaten van haar kamer in het Dilbeeks woonzorgcentrum. Wanneer de begeleidster suggereert dat haar kamer niet op slot hoeft, draait Lucienne toch resoluut de sleutel om. Ze sluit duidelijk altijd haar deur en ze is niet van plan dat te veranderen.

We leren dus een kordate vrouw kennen, die er voor haar 91 lentes nog heel mooi voorkomt.

De grijze haren netjes kort geknipt.

De reden voor ons gesprek is de zoektocht naar haar nichtje Ingrid Petrus, de dochter van haar overleden broer Paul (zie inzet hierboven). We informeren dan ook eerst naar haar familie

Familie Petrus

Met zulke familienaam geraak je snel in de hemel, grap ik haar toe. 'Dat weet ik nog zo niet' antwoordt ze gevat 'ik denk dat Sint-Pieter toch enkele vragen zal stellen daarboven'.

Mijn vader Robert Petrus (°Erwetegem 16/02/1908 +Jette 16/07/1987) was de jongste zoon van 8 kinderen. Van de broers en zussen kan ik niet zoveel vertellen. De tweede wereldoorlog heeft in mijn familie grote wonden geslagen, die nooit heelden. Er werd gesmokkeld en hierbij moet er ruzie zijn ontstaan.

Zelf heb ik die oorlog beleefd in Erwetegem, waar ik ook ben geboren. Ik herinner mij de strenge Duitse soldaten waar ik wat angst voor had. Geef mij dan maar de Engelse soldaten die zeer vriendelijk waren na de Oorlog. Ik heb nooit honger gehad in mijn leven, ook niet in de oorlog.

De rechtvaardigen zullen in eeuwigheid leven
en bij de Heer is hun loon. (Sap. V 16)

GEDENK IN UW GEBEDEN

de ziel van

Robert PETRUS

echtgenoot van Alice PORREZ

geboren te Erwetegem op 16 februari 1908 en
overleden op 16 juli 1987 in het Academisch
Ziekenhuis te Jette, gesterkt door het Sakra-
ment van de zieken.

Heer, ons hart is bedroefd door de slag die
ons getroffen heeft, maar Gij zijt onze Vader,
handel met ons volgens uw behagen, want wij
weten dat Gij ons bemint.

Leven, lijden en sterven is het mysterie van
ieder sterfelijk mens. Voor een christen bete-
kent de dood niet het einde van alles, maar
het begin van een nieuw geluk, een eeuwig
leven.

Bemide echtgenote, kinderen en kleinkinde-
ren, heb dank voor uw zorgen en uw genegen-
heid, uw geloof en het bewustzijn alles voor
mij gedaan te hebben wat mogelijk was, weze
uw troost.

Tussen mijn 12 en 15 jaar zat ik op pensionaat in Rooborst.

Rond 1955 zijn we verhuisd naar Sint-Jans-Molenbeek. Mijn ouders hebben er een kleine wasserij uitgebaat.

Een mansardekamer in Laken

Mijn herinneringen blijven het best van zodra ik 15 jaar werd, nog vóór we naar Sint-Jans-Molenbeek verhuisden. Op dat ogenblik ging ik niet langer naar de dagschool, maar ging ik werken. En 's avonds volgde ik avondles.

Mijn week zag er als volgt uit, toch speciaal voor een meisje van slechts 15 jaar:

- Ik verbleef tijdens de week op een mansardekamer in Laken bij een gezin.
- Vandaar reed ik 's ochtends met de tram naar Brussel waar ik in de Stoofstraat werkte.
- Onder de middag hadden we twee uur pauze (!). Dan kwam ik met de tram terug naar Laken om er warm te eten. Snel na het eten opnieuw de tram op om te werken.
- 's Avonds reed ik met de tram naar de Rue Marie Christine om er drie uur avondles te volgen: boekhouden, typen, steno, wat talen, enz. De exacte naam van de school ben ik al lang vergeten.
- Zaterdag ochtend moest er nog gewerkt worden. Nadien nam ik de trein naar huis in Erwetegem.

Een **kleine anekdote** die ik mij altijd herinnerde: op een dag moet een buurman aan mijn kotouders gemeld hebben dat ik helemaal niét naar de avondles ging, maar wél werkte in een louche café even verder in Laken.

De avond nadien zag ik door de glasramen van de klas enkele burens passeren. Ik had niet door dat die kwamen controleren of ik er wel zat. Na de school kwamen mijn kotouders mij halen met de auto, wat ze anders nooit deden. Wel vriendelijk, dacht ik, maar wat is er gaande?

We bezochten dan ook samen dat café. Ik had nog steeds niet door wat men wilde. Het werd natuurlijk snel duidelijk dat ik niemand kende in dat café, en dat alles verzonnen was. Ik was weer wat wijzer geworden in het leven, er bestaan mensen met slechte bedoelingen.

Familie Porrez

Mijn mama heette Alice Porrez. Er werd wel eens gezegd dat ze van Spaanse afkomst was met die naam. Ze was eerder ten-ger maar toch een lieve vrouw.

Ze had één broer die echter jong gestorven is.

Graf van de grootouders Porrez-Solemé te Erwetegem.

Grootvader Emiel Porrez was voerder van boomstammen, geen alledaags beroep.

Zijn vrouw Laetitia Solemé, dus mijn oma langs moederskant was zéér katholiek. Wanneer ik daar logeerde, trok ze mij zeer vroeg uit mijn bed om met haar naar de vroegmis te gaan (7.30 uur). We mochten eten noch drinken vóór die mis. Ik herinner mij dat ik dood van de dorst eerst naar die mis moest. Wat heeft de Kerk de mensen toch wat wijs gemaakt in die dagen.

Van secretaresse tot directeur

Mijn eerste jaren (1953-1955) werkte ik in Brussel bij de diensten van het Kindergeld. Ik zal nooit mijn eerste dag vergeten. ‘C’est une Flamande’ fluisterden de collega’s (Lucienne trekt een zuur gezicht).

Ik voelde mij vernederd, zeker als die collega’s mij de maanden nadien telkens luidop verbeterden in het Frans. Ik verbeet mijn woede, en ik herhaalde telkens hoe het juist was.

Achteraf bekeken heb ik hen goed liggen. Door zo te handelen ben ik perfect tweetalig geworden, wat van hen niet kan gezegd worden.

Al snel vond ik beter werk bij Helvetia, later Elvia, een bedrijf actief in de verzekeringen. Ik kon alles gebruiken wat ik geleerd had: klasseminten in orde brengen, nadien in steno noteren wat mij gedicteerd werd. In de namiddag moest ik alles uittypen en uiteindelijk alles verzendingsklaar maken.

Dat lijkt eenvoudig, maar dat was het niet. Vooral de manier waarop men mij brieven dicteerde kon mij enorm irriteren. Ofwel struikelden ze over hun eigen woorden, ofwel vonden ze de juiste vertaling niet, ofwel verstond ik hun gebrabbel niet. En dan moest ik nadien nog wijs geraken uit mijn eigen steno-gekrabbel.

Maar kom, ik heb er ook fijne dingen beleefd. Soms moest ik naar het buitenland. Vooral mijn reisjes naar Amsterdam zijn mij bij gebleven. Een zekere mr. Damen kwam mij steeds halen aan de trein. We kwamen goed overeen en deden goede zaken. De Zwitsers van het bedrijf zagen het graag gebeuren. Ik ben ook enkele keren in Parijs geweest, zelfs in Caïro. Ik had méér reizen kunnen maken, maar ik heb daar nooit in overdreven.

De Zwitsers hadden altijd respect voor mij.

Ik had vele jaren een goede baas, Josse Flon, een échte Brusselaar. Hij heette Josse, woonde in de Rue St-Josse en nog wel in St-Josse-ten-Node. We moesten er dikwijls mee lachen. Wanneer hij plots ziek werd en ook kort nadien overleed, kon ik hem opvolgen als directeur. Dat ben ik enkele jaren gebleven tot mijn pensioen.

Het laatste jaar moest ik mijn opvolger opleiden, een Zwitser. Dat klikte helemaal niét. Hij vond dat ik overdreef met mijn 'bilinguïté'. Ja, ik vond toch dat de correspondentie naar de Vlaamse provincies in het Nederlands moest. Uiteindelijk kwamen de meeste van onze klanten uit die regio. Het is nooit goed gekomen, ik ben zelfs enkele maanden vroeger gestopt omdat ik er genoeg van had.

Vlaamse reflex

Je merkt dat ik in de loop der jaren een Vlaamse reflex kweekte. Ik kan u zeggen dat het in de jaren 1950 niét evident was om als Nederlandstalige te werken in de Brusselse administratie. En dan druk ik mij zacht uit. Gelukkig is dat erg veranderd. Bij mijn afscheid heb ik dat ook beklemtuond.

Pas op, in het dagelijks leven te Sint-Jans-Molenbeek stelde zich dat taalprobleem helemaal niet. Iedereen sprak er Brussels, een beetje Vloms, een beetje Frans. Ik heb zeer goede herinneringen aan het volkse leven tussen de gewone mensen van Meulebeik.

Thuis in Dilbeek

Rond 1970, toen mijn papa met pensioen was, zijn we naar Dilbeek verhuisd. Naar de Mollekensstraat. Zoals je merkt ben ik nooit gehuwd, maar ben ik steeds bij mijn ouders blijven wonen. Na mijn pensioen heb ik ook de zorg voor hen opgenomen. Toen ik na de dood van mijn mama er plots alleen voor stond, heb ik een moeilijke periode gehad.

Maar kom, alles bij elkaar heb ik, ondanks wat tegenslagen, een mooi leven gehad. De voorbije jaren woonde ik dus alleen, maar daar had ik eigenaardig genoeg geen last van

Sommige dagen zag ik niemand, misschien deed ik wel een telefoontje. Maar het deerde mij niet. Ik deed dan ook mijn zin. Ik heb steeds mijn huishouden correct gedaan, maar het mocht soms wel eens een dagje later zijn als ik geen zin had. . Ik kan ook genieten van gewone dingen, van gewoon in de zon te zitten bijvoorbeeld. Ik mis mijn huisje wel, het staat er nog met meubels en al.

Ook mijn auto trouwens. Weet je dat ik al kan rijden van mijn 15 jaar? Buurman Gust leerde mij rijden met de camionette van onze pa. Vorige maand heb ik mijn auto weg gedaan. Ook dat is goed geweest.

Enfin, we gaan afsluiten. Hopelijk vind je nieuws over mijn nichtje Ingrid Petrus.

Kwartierstaat Lucienne Petrus

8			9			10			11			12			13			14			15		
Petrus, Elesius Erwetegem °16/12/1842			Speltdoorn Seraphina Erwetegem °19/05/1843			Speltdoorn Henricus Erwetegem °25/04/1835			Seeuws, Henrica °Sint-Goriks-Oudenhove °30/08/1844			Porrez, Eduard Isedoor °03/02/1846 Leeuwerghem			Van de Perre, Francisca Sint-Maria-Oudenhove °03/04/1844			Solemé, Petrus Godveerdegem °20/01/1847			Van Melkebeke, Maria Sint-Goriks-Oudenhove °10/03/1850		
4						5						6						7					
Petrus Leo ° Erwetegem 17/11/1870						Speltdoorn Emma Francisca °St-M-Oudenhove 19/02/1876						Porrez, Emiel Corneel ° St-Lievens-Esse 16/09/1875						Solemé, Laetitia °Godveerdegem 25/03/1875					
2												3											
Petrus Robert ° Erwetegem, 16/02/1908												Porrez, Alice Cecilia ° Zottegem, 21/11/1908											
1	Petrus Lucienne ° Erwetegem 1935																						

Nota 1: grootvader Leo werd geboren als Leo Speltdoorn, zijn mama was bij de geboorte ongehuwd. Hij werd zes jaar later erkend door Elesius Petrus bij diens huwelijk met de mama van Leo.

Nota 2: Lucienne Petrus heeft een Speltdoorn in twee familietakken.

De naam Speltdoorn is vermoedelijk afkomstig van de plaatsnaam Spildoren. In Anzegem zou een gehucht Spildoren zijn.

Nota 3: Het is opvallend dat veel namen uit de kwartierstaat eerder zeldzaam zijn. Het zijn familienamen met alle een bakermat in de streek van Zottegem. Lucienne Petrus is een échte Zuid-Oostvlaamse.

De naam **Porrez** zou kunnen slaan op de beroepsnaam van preihandelaar of preiteler. Porret is oudfrans voor een prei. In Vlaamse dialecten klinkt het nog als parei of porei.

De naam **Solomé** is vermoedelijk een patroniem, ontstaan uit de voornaam Salomon.

Bronnen:

- Collectie doodsprentjes Familiekunde Vlaanderen regio Dilbeek vzw
- nl.geneanet.org: foto's grafzerken Erwetegem
- <https://agatha.arch.be/nl/>: geboorte-, overlijdens- en huwelijksakten
- Delcampe.net: pin Elvia
- Verklarend Woordenboek der Familienamen. Frans Debrabandere.

Jan Erkelbout

BEWAAR ONZE GRAFSTENEN (vervolg)

Ontdek de nieuwe foto's van begraafplaatsen uit onze regio gepubliceerd in **juni en juli 2026**.

- [Nouveau cimetière de Ganshoren, Ganshoren, Bruxelles-Capitale](#), 975 grafstenen
- [Cimetière du Dieweg, Uccle, Bruxelles-Capitale](#), 2.800 grafstenen

- [Gooik, Kerkhofstraat, Gooik, Vlaams-Brabant](#), 874 grafstenen
- [Nieuwe begraafplaats, Londerzeel, Vlaams-Brabant](#), 1.451 grafstenen
- [Notre-Dame de Laeken, Laeken, Bruxelles-Capitale](#), 25 grafstenen
- [Cimetière du Dieweg, Uccle, Bruxelles-Capitale](#), 2.841 grafstenen
- [Cimetière de Laeken, Bruxelles, Bruxelles-Capitale](#), 965 grafstenen
- [Begraafplaats Groot-Bijgaarden, Groot-Bijgaarden, Vlaams-Brabant](#), 123 grafstenen
- [Gaasbeek begraafplaats Donkerstraat, Gaasbeek, Vlaams-Brabant](#), 183 grafstenen
- [Kerkhof Oudenaken, Oudenaken, Vlaams-Brabant](#), 128 grafstenen
- [Begraafplaats Sint-Kwintens-Lennik, Sint-Kwintens-Lennik, Vlaams-Brabant](#), 687 grafstenen
- [Gooik, Kerkhofstraat, Gooik, Vlaams-Brabant](#), 1.286 grafstenen

Bron: Geneanet, Nieuwsbrief, 10/07/2026

SCHENKINGEN

Schenken zoals genealogische documenten, rouwbrieven, bidprentjes, stambomen, allerlei boeken, familieboeken, stambomen, heemkundige werken, enz... blijven welkom in ons documentatiecentrum en zijn bij ons definitief in veilige handen!

Ze worden voor altijd veilig bewaard, worden opgenomen in de bibliotheekcatalogus en kunnen geconsulteerd worden door alle geïnteresseerden als eerste bron om uw stamboom op te maken.

Wie ook iets wil schenken, kan afspreken via info@fv-dilbeek.familiekunde-vlaanderen.be

Wij mochten weer volgende schenkingen ontvangen!

Rouwbrieven/bidprentjes

Guido Andries (Dilbeek)

VRAAG EN ANTWOORD

Antwoorden en nieuwe vragen altijd sturen naar volgend mailadres:

info@fv-dilbeek.familiekunde-vlaanderen.be

Uw antwoord wordt dan overgemaakt aan de vraagsteller en gepubliceerd in de eerstvolgende nieuwsbrief.

PLATTEAU ADRIANUS te SINT-KATHERINA-LOMBEEK

Vraag 2026/09-01

Wie kan mij helpen?

Ik zoek mijn voorouders **Platteau Adrianus** gehuwd met **Snepe Joanna**.

Zij zijn de ouders van:

Platteau Judocus, ° 16/02/1730 en + 04/09/1789 gehuwd te Sint-Katherina-Lombeek op 21/08/1756 met

Schoonjans Catharina, ° 29/01/1736 en + 14/09/1800

Uit dit huwelijk:

– **Barbara**, ° 27/06/1760

– **Joannes Baptista**, ° -/05/1763

- **Adrianus Franciscus**, ° 08/03/1766 en + 1821
- **Petrus** (Peeter – Pierre), ° 07/02/1769 en + 1807
- **Joannes Franciscus**, ° 16/03/1773

Ingezonden door Etienne Platteau (Sint-Katherina-Lombeek)

Publicatie: Gilbert Buyst, Snikbergstraat 46 – 1700 Dilbeek

Redactie: gilbert.buyst@skynet.be

Waarnemend voorzitter: Gilbert Buyst

e-mail: info@fv-dilbeek.familiekunde-vlaanderen.be

website: <https://fv-dilbeek.familiekunde-vlaanderen.be>

Zetel: Kleinekapellaan, 66 te 1700 Dilbeek

[Volg ons op](#)

Privacyverklaring

